

[Alfred Hansen]

man skvatter igennem. Billedet er godt, det illustrerer udmærket det skjøteløb, som regeringen har befundet sig i de seneste måneder, ikke mindst efter samarbejdet med venstre, hvor det i øjeblikket ser ud til at der kun bliver fremsat forslag, som de nuværende regeringspartier er enige om, og det giver altså til resultat, at man ikke får grebet ind de steder, hvor der virkelig skal gribes ind.

Regeringen skjøter hen over isen og i det hele taget hen over problemerne. Hvad er det, man har gjort? Ja, man har givet tilskud til erhvervslivet; man satses på erhvervsfremmende foranstaltninger til godt 10 mia kr. i løbet af 3 år, og det er jo en form for tilskud til erhvervslivet. Man har vedtaget at indbetale dyrtidsportioner. Man har givet tilskud til beskæftigelse af langtidsledige osv. Og hvor skal disse penge hentes? De skal hentes over skatterne, de skal hentes i form af en højere moms, højere afgifter, og vi ved jo alle, også ministeren, også regeringen, at det sender yderligere folk ud i arbejdsløshed.

Så er det spørgsmålet, om man vil rokere sådan, at man på den ene side vil ud at hente penge hos befolkningen, hvad der sender folk ud i arbejdsløshed, og de penge, man så bruger, forsøger man på den anden side at skaffe nye arbejdspladser for. Er det en god politik? Er der noget langsigtet i det? Det er jo ikke en naturlig situation, vi har. Det kan forhåbentlig ikke være regeringens hensigt, at vi resten af dette århundrede, eller jeg ved ikke hvor længe, skal beflitte os på at skaffe penge fra skatteyderne og give dem til erhvervslivet. Det er da en kortsigtet løsning. Hvornår regner ministeren med – regeringen har jo lagt op til en 6-årig periode – at tingene kan finde deres rette leje, sådan at erhvervslivet klarer erhvervslivets udgifter?

Skulle man endelig sætte noget i gang, må det efter vores mening være inden for det offentlige. Her nævned jeg i begyndelsen af mit indlæg, at i hvert fald vedrørende alle de offentlige arbejder, offentlige projekter, som er planlagt og budgetteret, bør man overholde den tidsfrist for færdiggørelsen, man har sat. Alligevel har regeringen nu fremsat forslag om at spare, bare som et enkelt eksempel 60 mill. kr. på det kommende finansbudget, og det skal gå ud over visse hovedlandevsstrækninger. Det kan man beklage, og man kan også beklage, når man gang på gang skal læse i avisen om, hvor hårdt bela-

stet de er på plejehjem og inden for åndssvageforsorgen – de kan ikke få passet patienterne – at man ikke dér satser på at få sat flere sygeplejersker i arbejde, får flere plejere i arbejde. Det har man altså ikke råd til, fordi man skal bruge pengene til at hjælpe erhvervslivet.

Jeg synes også, at det må være vigtigt, at erhvervslivet så hurtigt som muligt, også lønmodtagerne, får en fornemmelse af, hvad regeringen vil med dyrtidsportionerne. Det er meget afgørende for erhvervslivet, som ligger og planlægger i øjeblikket for, hvad de skal producere de kommende par år, om de kan forvente, at staten fortsat vil betale en del af lønudgifterne eller de den 1. september 1979 selv skal overtage udbetalingen af dyrtidsportioner. Det har da noget med erhvervslivets omkostninger at gøre. Det mindste, man kan gøre fra regeringen, må da være at stille i udsigt, hvad regeringens planer er på dette område.

Ministerens gør også opmærksom på, at man vil fortsætte med en kraftig udvidelse af statslig låntagning i udlandet. Jeg gad vide, om ministeren kunne løfte sløret for, hvor meget regeringen har tænkt sig at låne de kommende år, og hvornår man vil fremsætte lovforslag desangående.

Der er også givet oplysning om, at man vil fremrykke planlagte skibskøb. Det synes jeg er et fornuftigt standpunkt, en fornuftig oplysning, ministeren er kommet med. Jeg skal blot spørge, når man nu her tidligere på året har bestilt skibe i Nakskov og Helsingør, om det skal fortolkes derhen, at regeringen har udset netop disse to værfter til at være de to værfter, der skal overleve skibsværftskrisen i Danmark, eller vil man ved en anden lejlighed også se på skibsværfterne Lindø, Ålborg m. fl.?

Ministerens vil yde en særlig indsats for unge og langvarigt ledige og kvinderne. Hvilke initiativer har ministeren planer om at sætte i værk dér?

Så skal jeg ikke forlænge debatten yderligere. Jeg synes, det er gavnligt, at vi tager problemerne op til debat i folketinget tid efter anden, men man kan desværre sætte spørgsmålstejn ved, hvor meget der kommer ud af det.

Jeg håber, at jeg får svar på i hvert fald en del af de spørgsmål, jeg har stillet.